

Karáth Anita

A folyami delfin utolsó kívánsága

a vízállásjelentést
a rádióban idegen
hang olvassa fel
előttenek a
tikasztó napok
a gáton turisták
mennek fagyival
-vakuvillanás-
kihalófélben vagyok

Paneljazz

lépéseid között a korlát
húrjain játszanak ujjaid
becsukom a szemem
felütéssel kopogtatsz az ajtón
köszönéskor ahogy ölelsz
lila magnóliák illatát kevered a gangon
frissen mosott holmik redői közé
a refrénre az ablakhoz simulnak páran
lábujjaikkal átveszik a lüktetést
csodálatos ahogy most vagyunk
andante ringatja a folyosót a kötél
az üvegtesten itt-ott párafolt
vasárnap lehet ilyenkor és nyár
pedig csak ennyi ami mára volt

Prae

Gyertyafénynél írok –
nincs minden nap áram,
a készletek fogytán vannak
egy ideje.
A múzeumigazgató holnap
rendkívüli sajtótájékoztatón
jelenti be, hogy kénytelenek
üzembe helyezni
a még működő gépeket
és mostantól önkénteseket toboroznak
a pénteki kenyérsütésekhez is.
A teknő mellett a fészületen raktári szám,
Jézust kínálja egy ötéves forma kisgyerek.
Holnapután gyógyfüveket gyűjtünk.
Allergiás tüneteimen enyhítene
megváltó tekinteted.